

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1. ความเป็นมาและความสำคัญ

สภาพสังคมและธุรกิจปัจจุบันมีการพัฒนาและขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดธุรกิจจำนวนมากภายในเวลาอันรวดเร็ว ความต้องการที่จะช่วงชิงลูกค้าและส่วนแบ่งการตลาดก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง ธุรกิจใดที่สามารถสร้างความได้เปรียบหรือแสวงหาโอกาสได้เร็วที่สุดย่อมได้เปรียบคู่แข่ง ซึ่งวิธีสร้างโอกาสและความได้เปรียบในการแข่งขันที่กล่าวถึงวิธีหนึ่งก็คือ การนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาสนับสนุนภายในองค์กรหรือธุรกิจ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางธุรกิจนั้นเกิดความถูกต้องแม่นยำ และ ความรวดเร็ว ตอบสนองความต้องการลูกค้าได้มากที่สุด

การจัดการที่เกี่ยวกับกระบวนการขั้นตอนทางธุรกิจถือว่ามีสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและความสำเร็จของธุรกิจ กระบวนการหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย นั่นก็คือ การจัดการกับสต็อกวัตถุดิบ ที่จะนำมาใช้เป็นส่วนประกอบในการผลิตสินค้า การมีจำนวนวัตถุดิบ ในสต็อกมากเกินไปย่อมทำให้เกิดต้นทุนจม แทนที่จะได้นำเงินส่วนนี้ ไปใช้หมุนเวียนกิจการ ซึ่งไม่ก่อประโยชน์ ต่อธุรกิจโดยรวม แต่หากมีจำนวนวัตถุดิบ ในสต็อกที่น้อยเกินไป นั้นก็ย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ล่าช้า เพราะต้องเสียเวลารอการสั่งซื้อและการส่งจาก Supplier ดังนั้น การจัดการเรื่องสต็อก จึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งหย่อนไปกว่ากิจกรรมทางธุรกิจอื่น ๆ

ระบบ ERP เป็นโปรแกรมที่มีรับข้อมูลการทำงานประจำวัน Transaction (ทรานแซกชัน) เช่น การขายในแต่ละวัน ข้อมูลถูกนำมาเชื่อมโยงกับฝ่ายบัญชี เพื่อบันทึกลงสมุดรายงานประจำวัน, สร้างเอกสารเพื่อรอตัดสินค้าออกจากคลังสินค้าเพื่อส่งไปยังลูกค้า, สร้างคำสั่งเพื่อทำการส่งผลิต, หรือการสร้างคำสั่งซื้อวัตถุดิบ เป็นต้น ทั้งนี้เอกสารจะเชื่อมโยงโดยการตั้งค่าการทำงานต่าง ๆ เช่น ผังบัญชี การเชื่อมโยงบัญชีการลูกค้า สูตรการผลิต ระยะเวลาที่ใช้ในการผลิต เป็นต้น

ดังนั้น ระบบ ERP จึงเป็นระบบที่ใช้ในการจัดการและวางแผนการใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร ตั้งแต่ระบบงานทางด้านการจัดซื้อ-จัดจ้าง การผลิต การเงินและการบัญชี การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารสินค้าคงคลัง ตลอดจนระบบการขนส่งและกระจายสินค้า เพื่อช่วยให้การวางแผนและบริหารทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยลดเวลาและขั้นตอนการทำงานขององค์กรวิสาหกิจลง และเป็นระบบที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทุกขนาด

ในปัจจุบัน ซึ่งหากไม่มีระบบ ERP ผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะแข่งขันได้อีกในอนาคตอันใกล้ และสาเหตุที่ SMEs ต้องมีการประยุกต์ใช้ ERP ยกตัวอย่างเช่น

ข้อมูลในการดำเนินกระบวนการทางธุรกิจของบริษัท ยังแยกเป็นฝ่าย เป็นแผนก ขาดการจัดเก็บ ทำให้เกิดความล่าช้าและความผิดพลาดสูง ซึ่งก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่เพิ่มมูลค่าจากกระบวนการเหล่านี้ ส่งผลให้ต้นทุนสินค้าขายสูงขึ้น

ความสามารถควบคุมทรัพยากรของบริษัท ไม่ว่าจะ เป็นพนักงาน วัตถุดิบ เครื่องจักร สินค้าระหว่างการผลิตและสินค้าคงคลังได้อย่างครอบคลุม ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นตัวช่วยในการวางแผนการผลิตสินค้าเพื่อส่งมอบให้ทันตามความต้องการของลูกค้า

บริหารจัดการการเงินการบัญชีอย่างไม่มีประสิทธิภาพ สำหรับธุรกิจ SMEs การละเลยเรื่องของใบสั่งสินค้า การบริหารลูกหนี้และเจ้าหนี้การค้าที่มีความหละหลวมอาจสร้างปัญหาให้กับฝ่ายการเงินของบริษัทได้

ขาดการวางแผนและระบบที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ธุรกิจ SMEs อาจเจอกับปัญหาหากต้องแข่งขันกับธุรกิจที่มีขนาดใหญ่กว่า เนื่องจากระบบงานเป็นระบบเก่าที่ไม่เหมาะสมกับรูปแบบการผลิตและความต้องการของลูกค้าสมัยใหม่

การรับรู้สภาพการเชื่อมโยงของกิจกรรมทำได้ยาก เมื่อการเชื่อมโยงของกิจกรรมต่าง ๆ ขยายขอบเขตใหญ่ขึ้น เกิดความซับซ้อนในการเชื่อมโยงกิจกรรม จะทำให้การรับรู้สภาพหรือผลของกิจกรรมในแผนกต่าง ๆ ทำได้ยากขึ้น ไม่สามารถส่งข้อมูลให้ผู้บริหารรับรู้ได้ทันที คือจะทำให้ผู้บริหารสามารถรับรู้ถึงข้อมูลที่บ่งบอกสภาพความเป็นจริงของกิจกรรมต่างๆ ที่กำลังดำเนินอยู่อย่างทันทีทันการณั้ได้ยากขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแหล่งทรัพยากรที่สำคัญในการผลิตอาหาร เนื่องจากภูมิประเทศเหมาะในการประกอบอาชีพทางการเกษตร พืชผักที่นำมาใช้ในการบริโภค มีคุณภาพตามต้องการนั้นต้องผ่านกรรมวิธีการผลิตที่ถูกต้องตามหลักการโดยเฉพะอย่างยิ่งการปฏิบัติและการดูแลรักษา ตั้งแต่ผลิตจนกระทั่งถึงระยะเก็บเกี่ยว รวมทั้งการควบคุมคุณภาพทางด้านโภชนาการและความปลอดภัยของผู้บริโภค ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นว่าได้มีการใช้สารเคมีในพืชผักที่ใช้บริโภคกันอย่างขาดการควบคุม ทำให้ผู้บริโภคมีความกังวลในด้านของการปนเปื้อนของสารเคมีที่ใช้ในการป้องกันพืชผักผลไม้จากแมลง ปุ๋ยและสารเร่งการเจริญเติบโตถูกนำมาใช้โดยปราศจากการรับผิดชอบของเกษตรกร ผู้ค้า รวมถึงผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภคเองด้วย จึงมีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคมากขึ้น และในขณะเดียวกันมีกลุ่มเกษตรกรที่มีความรับผิดชอบในอาชีพของตนเองเห็นความสำคัญในความปลอดภัยของผู้บริโภค จึงทำการผลิตผักปลอดภัยขึ้น เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์และคุณค่าในการบริโภคผักได้อย่างเต็มที่และปลอดภัยจากสารเคมีต่างๆ ด้วย ซึ่งทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีการกำหนดระบบการจัดการคุณภาพภายใต้โครงการเกษตรดีที่เหมาะสม (Good Agricultural Practice,

GAP) ในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดีและปลอดภัยจากสารพิษในกลุ่มของผักและผลไม้เพื่อยกระดับสินค้าให้มีมาตรฐานในการส่งออก

การดำเนินงานธุรกิจการเกษตรเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การที่ผู้บริโภคได้รับอาหารแต่ละมื้อในวันนี้เกิดจากการคาดคะเนและการตัดสินใจในการผลิตสินค้าเกษตรก่อนหน้านี้มากระยะหนึ่ง ระยะเวลานี้จะสั้นหรือยาว ขึ้นอยู่กับชนิดของผลผลิต เช่น พวกผักใช้เวลาสั้น แต่ถ้าเป็นสัตว์ขนาดเล็ก เช่น สัตว์ปีกและสุกรก็จะใช้เวลายาวขึ้นไปอีก เป็นต้น ประกอบกับการเกษตรในปัจจุบันมีความแตกต่างกับในอดีต เพราะในอดีตการทำกรเกษตรเป็นแบบเลี้ยงตัวเอง ที่แต่ละครัวเรือนจะต้องพยายามผลิตทุกอย่างที่ต้องการใช้ในครอบครัว ถ้ามีเหลือจึงจะขายหรือนำไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนบ้านในสวนที่ตนผลิตไม่ได้ หรือผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ประกอบการเกษตรเป็นแบบการค้า ผลิตสินค้ามาเพื่อขายแล้วนำรายได้จากการขายมาเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ที่ครอบครัวต้องการ การทำการเกษตรจึงจำเป็นต้องพิจารณาตลาดที่รองรับผลผลิตที่ผลิตขึ้นมา

ดังนั้น การดำเนินงานธุรกิจการเกษตรผู้ทำธุรกิจต้องมองภาพรวมทั้งในด้านการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรควบคู่ไปด้วยกันนั้นคือต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงการบริโภคของผู้บริโภคและปรับการผลิตและการตลาดให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น

ในแง่ธุรกิจแสดงให้เห็นว่าปัจจัยการผลิต และเมื่อผลิตมาได้แล้วกว่าสินค้าเกษตรจะผลิตมาได้เกษตรกรจะต้องลงทุนในด้านกว่าสินค้าจะถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้ายจะต้องผ่านคนกลางและกระบวนการต่างๆ มากมายแล้วแต่ชนิดของสินค้า หรือเรียกว่า วิธีการตลาด (Marketing channel) คือ การแสดงให้เห็นว่าสินค้านั้นจากผู้ผลิตผ่านคนกลางประเภทใดบ้าง ในปริมาณร้อยละเท่าใดกว่าจะถึงมือผู้บริโภคหรือผู้ใช้ ซึ่งบางชนิดออกจากไร่นาก็ไปสู่ผู้ขายปลีกและผู้บริโภคเลย บางชนิดต้องผ่านคนกลางและการแปรรูปหลายขั้นตอน ยิ่งกว่านั้น ผลผลิตบางชนิดไม่ได้ผลิตเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคในประเทศเพียงอย่างเดียว ยังสนองความต้องการของผู้บริโภคในต่างประเทศอีกด้วย เช่น ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ไข่เนื้อ กุ้งกุลาดำ ปลาทูน่ากระป๋อง หน่อไม้ฝรั่ง กระจับเขียว หน่อไม้ไผ่ตง และชิงอ่อนตอง เป็นต้น (ปิยะภรณ์ ทรัพย์คำจันทร์, 2552:หน้า 12) ดังนั้นจึงมีคนกลางประเภทผู้ส่งออกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงเห็นได้ว่าธุรกิจการเกษตร มีนักธุรกิจการเกษตรที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ตั้งแต่ผู้ผลิต/ผู้นำเข้าปัจจัยการผลิต จนถึงผู้ค้าปลีกสินค้าเกษตรและผลิตผลพลอยได้ให้กับผู้บริโภคในประเทศ และผู้ส่งออกที่ส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตผลพลอยได้ไปต่างประเทศ ซึ่งยังไม่นับรวมผู้ที่สนับสนุนในการดำเนินธุรกิจของนักธุรกิจการเกษตร เช่น สถาบันการเงิน ผู้ประกอบการขนส่ง ผู้ประกอบการคลังสินค้าหน่วยงานของรัฐและอื่นๆ ในการดำเนินงานธุรกิจ นักธุรกิจการเกษตรเองจำเป็นต้องทราบ ว่า ลักษณะการดำเนินธุรกิจนั้นเป็นอย่างไรบ้าง และต้องเกี่ยวข้องกับคนอื่นมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำให้ธุรกิจนั้นอยู่รอดและก้าวหน้าต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผลไม้ และผักนานาชนิด มีให้บริโภคกันอยู่เกือบตลอดปี ผลไม้ที่สำคัญของไทยได้แก่ สับปะรด ฝรั่ง กระเทียม มะม่วง องุ่น ส้มโอ กล้วย ลิ้นจี่ ลำไย มังคุด เงาะ พุทรา ส้ม มะนาว ทูเรียน ขนุน มะละกอ ผลไม้เหล่านี้จะมีระยะเวลาออกสู่ตลาดสับเปลี่ยนตลอดทั้งปี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง ศึกษารูปแบบการนำระบบ อีอาร์พี เพื่อช่วยในการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และห่วงโซ่อุปทาน สินค้าเกษตรอินทรีย์ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนต่อไป

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการนำระบบกวางแผนทรัพยากร (อีอาร์พี) เพื่อช่วยในการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน สินค้าเกษตรอินทรีย์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด
2. เพื่อวิเคราะห์การจัดการห่วงโซ่อุปทานโดยใช้ตัวแบบจำลอง SCOR

## 1.3 ประโยชน์ของการวิจัย

- 1 ทราบศักยภาพภายในและศักยภาพภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้อีอาร์พีร่วมกับห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อใช้ตลาด AECเป็นฐานทางการค้าระหว่างประเทศ
- 2 ได้แนวทางในการประยุกต์ใช้ ระบบอีอาร์พี ร่วมกับห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อใช้ตลาด AEC เป็นฐานทางการค้าระหว่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและผู้ผลิตได้รับผลประโยชน์สูงสุด
- 3 ได้ข้อเสนอแนะนโยบายในการประยุกต์ใช้ ระบบอีอาร์พีร่วมกับห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมเกษตร ของไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โดยใช้ตลาด AEC เป็นฐานทางการค้าระหว่างประเทศ
- 4 เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา ระบบอีอาร์พี ร่วมกับห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

## 1.4 ขอบเขตของการวิจัย

แนวทางในการศึกษาเน้นการนำเสนอแนวทางเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเพิ่มเติม โดยอ้างอิงจากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้นำมาประยุกต์ใช้ และดำเนินการภายใต้กรอบหัวข้อของวัตถุประสงค์ โดยมีขอบเขตในการจัดทำ ดังต่อไปนี้



### ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษารูปแบบการนำระบบการวางแผนทรัพยากร (อีอาร์พี) เพื่อช่วยในการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน สินค้าเกษตรอินทรีย์ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและผู้ผลิตได้รับผลประโยชน์สูงสุด ตลอดจนการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการระบบบริหารจัดการ ในเขตภาคตะวันออก 2 จังหวัด เพื่อให้เกิดการค้าขายของธุรกิจ SMEs โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT และห่วงโซ่อุปทาน

ศึกษาประโยชน์ วิธีการใช้งาน ศักยภาพ และข้อจำกัดของระบบ เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และผลที่จะได้รับ

ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมทั้งในด้านภาครัฐ ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์สินค้าเกษตรในระยะยาวต่อไป

โครงการวิจัยนี้เป็นปฏิบัติการวิจัยแบบมีส่วนร่วม เน้นการเรียนรู้ร่วมกันของชาวบ้านในชุมชน โดยขอบเขตในการวิจัยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

ขอบเขตทางด้านทุนประกอบด้วยทุนทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญา ประมงอินทรีย์พื้นบ้าน ทุนทางด้านเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

ขอบเขตการศึกษาด้านกลุ่มคน กลุ่มคนเป้าหมายที่ศึกษา ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านที่ทำการประมงอินทรีย์พื้นบ้าน กลุ่มเกษตรกรเกษตรอินทรีย์ ซึ่งจะศึกษาการก่อตั้งและการทำกิจกรรมร่วมกันของกลุ่ม

ขอบเขตการศึกษาด้านอาชีพ ขอบเขตการศึกษาอาชีพของชุมชน ได้แก่ อาชีพหลักทำการประมง แปรรูปผลผลิตประมงอินทรีย์ และเกษตรกรอินทรีย์

### 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 “ประมงพื้นบ้านสัตว์น้ำอินทรีย์” นั้นเป็นการดำเนินงานของมูลนิธิสายใยแผ่นดินร่วมกับแพปลาที่เกิดจากการรวมกลุ่มของชาวบ้านผู้ทำประมงพื้นถิ่น ซึ่งสินค้าประมงอินทรีย์นี้มีกระบวนการที่เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) ใน 4 ประเด็นหลัก คือ

1. สัตว์น้ำที่จับได้มาโดยวิธีการทำประมงอย่างรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม
2. ปลอดภัยเคมีทุกชนิดในระหว่างการจัด การขนส่ง จนถึงมือผู้บริโภค
3. รู้แหล่งการจับว่ามาจากที่ไหน แหล่งน้ำจะต้องไม่มีมลพิษที่เป็นอันตราย
4. สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้ว่าใครเป็นผู้จับ

5.2 เกษตรอินทรีย์ กรมส่งเสริมการเกษตร ให้คำจำกัดความว่า “เกษตรอินทรีย์” (Organic Farming) เป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม รักษาสมดุลของธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ โดยมีระบบการจัดการนิเวศวิทยาที่คล้ายคลึงกับธรรมชาติ หลีกเลี่ยงการใช้สารสังเคราะห์ ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและฮอร์โมนต่าง ๆ ตลอดจนไม่ใช้พืชหรือ

สัตว์ที่เกิดจากการตัดต่อทางพันธุกรรมซึ่งอาจสร้างมลพิษในสภาพแวดล้อม เน้นการใช้อินทรีย์วัตถุ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยพืชสด และปุ๋ยชีวภาพในการปรับปรุงบำรุงความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้ต้นพืชมีความแข็งแรงสามารถต้านทานโรคและแมลงด้วยตนเอง รวมถึงการนำเอาภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ประโยชน์ ดังนั้นผลผลิตที่ได้จะปลอดภัยจากสารพิษ ทำให้ปลอดภัยทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค รวมทั้งไม่ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมในระยะยาว

5.3 ชุมชนประมงพื้นบ้าน หมายถึง กลุ่มคนที่ มีการตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ตลอดริมฝั่ง อ่าวไทย จันทบุรี ตราด และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งในเขต

5.4 การมีส่วนร่วม หมายถึง ปฏิบัติ งาน หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ เกี่ยวข้องกับ การอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรชายฝั่งของกลุ่มประมงพื้นบ้าน เพื่อเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ ชุมชนต้องการเป็นผู้ร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมพิจารณา ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตาม และร่วมได้รับ ผลประโยชน์

5.5 การจัดการอย่างยั่งยืน หมายถึง การกระทำหรือการดำเนินงานใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน บ้านสลักคอก ในเรื่องการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง โดยที่ผู้นำชุมชนได้มี การจัดแบ่งงานการศึกษาทิศ ทางการทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ควบคุมดูแล รักษาทรัพยากรชายฝั่ง การใช้ ประโยชน์ การอนุรักษ์ การพัฒนา ตลอดจนแนวทางปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ชุมชน

5.6 ERP ย่อมาจาก Enterprise Resource Planning หมายถึง การวางแผนทรัพยากรทาง ธุรกิจขององค์กรโดยรวม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุดของทรัพยากรทางธุรกิจ

5.7 โมดูล หมายถึง ส่วนประกอบของระบบที่ใช้ในการเชื่อมต่อกับระบบอื่น โดยตัวโมดูลเอง จะมีการออกแบบและควบคุมดัดแปลงภายในตัวโมดูลเอง

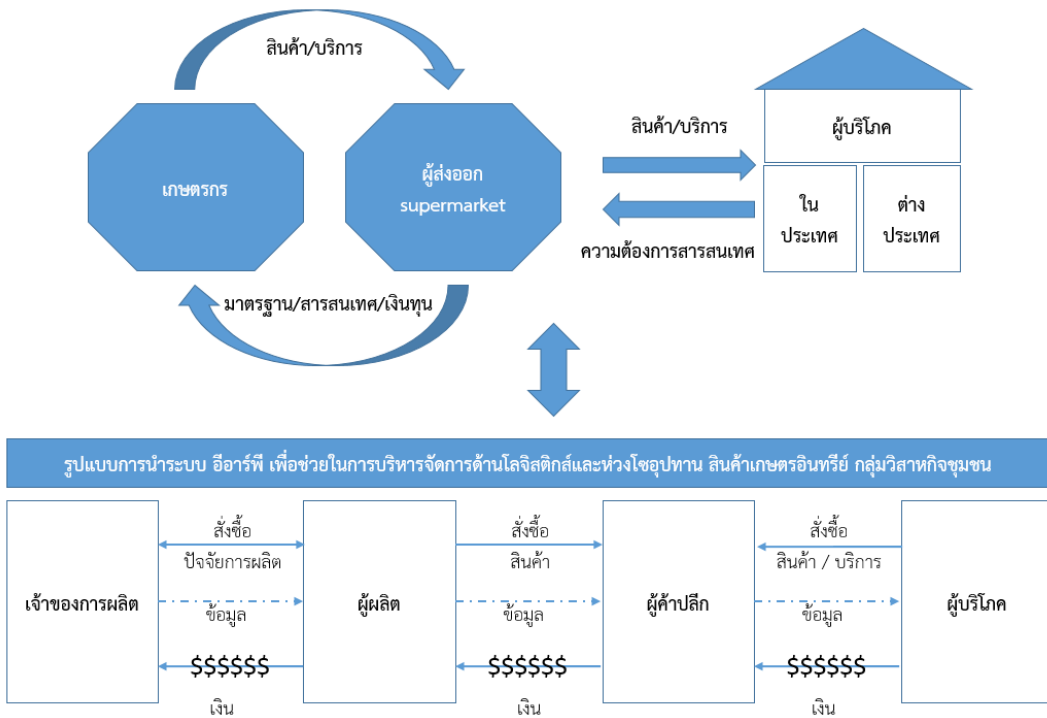
5.8 การจัดจำหน่าย (Distribution) หมายถึง การเคลื่อนย้ายสินค้าที่เป็นการเคลื่อนย้ายทาง กายภาพและการเคลื่อนย้ายกรรมสิทธิ์ในสินค้าจากผู้ผลิตหรือผู้ขายไปยังตลาดเป้าหมาย

5.9 การผลิต (Production) หมายถึงการนำปัจจัยการผลิตซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด ได้แก่ ที่ดิน แรงงาน ทุน และผู้ประกอบการ มาผ่านกระบวนการผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อผลิตสินค้าและบริการ

5.10 การบัญชีการเงิน (Accounting/Finance) หมายถึง การบัญชีที่เกี่ยวกับการจัดเก็บ รวบรวม จำแนกและรายงานข้อมูลทางการเงินของกิจการที่เกิดขึ้น

## 1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

จากการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทาน จากเดิมมาเป็นแบบใหม่ ที่มีการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการทางคณะวิจัย ได้ใช้กรอบของระบบอีอาร์พี มาใช้ในการบริหาร จัดการ



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย